

ละเมิดเพราะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (การเงินการคลัง)

(ตอนที่ 2)

จากที่ได้นำเสนอข้อสรุปคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง เรื่องเสรีจที่ สรพ. 64/2556 เกี่ยวกับกรณีที่ส่วนราชการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เป็นไปตามระเบียบ ผลกรณีเรื่องนี้เกิดจาก สตง. ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของสำนักงานแห่งหนึ่ง พบว่า มีการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ ซึ่งได้กล่าวบางส่วนไปแล้ว ในตอนที่ 1 สำหรับวันนี้จะมาขอต่อเรื่องเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ สรุปได้ว่า

➤ กรณีเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเจ้าหน้าที่เป็นเท็จ

✚ กรณีแรกเป็นการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของ นาย ส. หัวหน้าสำนักงาน ที่ได้เบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่เบิกมากกว่าระยะทางที่ใช้รถยนต์ โดยเปรียบเทียบกับบันทึกการใช้จ่ายรถยนต์กับการเบิกน้ำมันเชื้อเพลิงจริง เหตุเนื่องจากหน่วยงานไม่จัดให้มีระบบการควบคุมการใช้จ่ายรถยนต์ การใช้น้ำมันเชื้อเพลิงไม่ระบุจำนวนลิตรที่อนุมัติให้ไปเติม ในวันที่เดินทางไปราชการและหักค่างปฏิบัติราชการต่างจังหวัด แต่กลับมีการสั่งเติมน้ำมันที่ปั๊ม โดยนาย ส. เป็นผู้สั่งจ่ายใบจ่ายน้ำมันและมีการเติมน้ำมันในเวลาราชการ และค่าเช่าที่พักของนาย ส. ซึ่งนาย ก. พนักงานขับรถยนต์ ให้ถ้อยคำว่า นาย ก. และนาย ส. ได้หักค่างที่บ้านลูกเขยนาย ส. นาย ก. เคยเห็น นาย ส. แวะเข้าโรงแรมหลายครั้งโดยไม่ได้หักค่างที่โรงแรม แต่ไม่ทราบว่าเข้าไปทำอะไร โดยนาง ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป จะเป็นผู้ทำรายงานการเดินทางไปราชการให้ทั้งนาย ส. และนาย ก. แล้วนำมาให้นาย ก. ลงลายมือชื่อรับเงินทุกครั้ง โดยนาย ก. ไม่ได้ดูรายละเอียดว่าเบิกเงินไปไหนบ้าง นาย ก. ได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงจากนาง ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ส่วนค่าที่พักของนาย ส. และนาย ก. ปรากฏว่า นาง ข. รับไปทั้งหมด และยังมีกรณีที่นาย ส. ได้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยที่มิได้เดินทางไปราชการจริง เพราะมีผู้ยืนยันว่าไม่พบนาย ส. ในที่ประชุม

แต่อย่างไร และในบัญชีการลงลายมือชื่อของผู้เข้ารับการอบรมไม่มีชื่อนาย ส. กรณีนี้จึงถือว่าเป็นการทำหลักฐานการจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริง เป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ประกอบด้วย

1) นาย ส. หัวหน้าสำนักงาน ในฐานะผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ปฏิบัติราชการและควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบ นาย ส. ไม่จัดให้มีการควบคุมการใช้รถยนต์และการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงให้เป็นไปโดยถูกต้อง มีการลงลายมือชื่อสิ่งจ่ายน้ำมันไว้ล่วงหน้าให้กับเจ้าหน้าที่การเงินไว้ครั้งละหลาย ๆ ฉบับ มิได้ลงวันที่และหมายเลขรถยนต์โดยอ้างว่าเพื่อไว้ใช้เมื่อมีงานเร่งด่วน และนาย ส. ได้เบิกค่าเช่าที่พักโรงแรม โดยไม่ได้เข้าพักจริง ให้รับผิดชอบใช้เต็มจำนวนของความเสียหาย 2) เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องก่อนการเบิกจ่าย แต่การที่ไม่ได้ตรวจเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้ทักท้วง หรือระงับการเบิกจ่ายแต่อย่างไร พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้รับผิดชอบในอัตราร้อยละ 60 ของจำนวนเงินที่เสียหาย และ 3) เจ้าหน้าที่ผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. ซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน การที่ไม่ได้ตรวจเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายให้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้สั่งระงับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวแต่อย่างไร พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้รับผิดชอบในอัตราร้อยละ 40 ของจำนวนเงินที่เสียหาย

✚ กรณีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาง ช. พบว่า ในการเดินทางไปราชการต่างจังหวัด นาง ช. นำหลักฐานการจ่ายค่าน้ำมันที่ปั้มน้ำมันมาเบิก แต่พนักงานขับรถยืนยันว่าการไปราชการที่กรุงเทพมหานคร ต้องเติมน้ำมันเต็มถังก่อนการเดินทาง และเติมเที่ยวกลับที่จังหวัดพระนคร ศรีอยุธยาไม่เคยแวะเติมที่จังหวัดนครสวรรค์ จึงเป็นการเบิกค่าน้ำมันสูงเกินกว่าความเป็นจริง ส่วนค่าที่พักได้นำหลักฐานค่าเช่าที่พักโรงแรมมาประกอบการเบิกจ่ายแต่มิได้หักจริง การเดินทางโดยรถยนต์ที่มิใช่ นาย ก. เป็นพนักงานขับรถ ชัดกับ

หลักฐานการไ้รณยนต์ว่ามีการปฏิบัติงานอยู่จํหวัดหนึ่ง โดยนาง ข. เป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทาง และนาง ข.ได้เบิกค่าไ้จ่ายเดินทางไปราชการ ทั้งที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงาน จึงเป็นการทำหลักฐานการจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริง **ถือเป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย** เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายไหมทดแทน ประกอบด้วย 1) นาง ข. **เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป** ในฐานะที่นำหลักฐานการจ่ายเงินค่าน้ำมันที่ป็นน้ำมันมาเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูงเกินความเป็นจริงโดยปราศจากเหตุผลความจำเป็น และนำหลักฐานค่าเช่าที่พักมาประกอบการเบิกจ่ายสำหรับตนเองและนาย ก. ซึ่งขัดกับหลักฐานการไ้รณยนต์ กรณีถือเป็นการจงใจกระทำละเมิด ใ้รับผิดชอบใช้เต็มจำนวนเงินที่เสียหาย 2) **เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่าไ้จ่ายในการเดินทาง** ซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินใ้ถูกต้องก่อนการเบิกจ่าย แต่การที่ไม่ได้ตรวจเอกสารหลักฐานใ้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้ทักท้วง หรือระงับการเบิกจ่ายแต่อย่างใด พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ใ้รับผิดชอบในอัตราร้อยละ 60 ของจำนวนเงินที่เสียหาย และ 3) **เจ้าหน้าที่ผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าไ้จ่ายในการเดินทางของนาง ข.** ซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินใ้ถูกต้องก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงินการที่ไม่ได้ตรวจเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายใ้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้สั่งระงับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวแต่อย่างใด พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ใ้รับผิดชอบในอัตราร้อยละ 40 ของจำนวนเงินที่เสียหาย

✚ สำหรับกรณีที่ยกมาเป็นแนวทางในการพิจารณาทางละเมิดในครั้งนี้ ทํานคงสงสัยว่าเหตุใดการเรียกใ้เจ้าหน้าที่ชดใ้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเป็นการจงใจกระทำละเมิด สัดส่วนที่รับผิดชอบแล้วจึงเกินกว่าจำนวนเงินที่ส่วนราชการได้รับความเสียหาย ในส่วนนี้กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักว่า หากส่วนราชการได้รับเงินชดใ้คืนจากเจ้าหน้าที่ผู้จงใจกระทำละเมิด/ทุจริต เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องชดใ้แล้ว *เกินจำนวนความเสียหาย* ก็ใ้คืนเงินส่วนที่ใ้รับชำระไว้เกินจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามสัดส่วนแห่งความรับผิดชอบและที่ใ้รับชำระไว้ของแต่ละคน... (ฝากใ้ใ้ระมัดระวัง)